

ת"פ 1506/09 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.ג., הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1506-09-16 מדינת ישראל נ' ג'
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אן ג דנהירש

נגד
א.ג. - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדיר המחלוקת בין הצדדים:

1. הנאשם ובג' פ.ג. (להלן - פ') הינם זוג נשוי ולהם תשעה ילדים - שניים משותפים והיתר מנישואים קודמים של שניהם. הנאשם ופ' נישאו לפני כעשרים שנה, בא', ועליהם ארצתה לפני 13 שנים לעיר. בתקופה הרלווננטית לכתב האישום התגוררו השניים, יחד עם ילדיהם, בדירה ברח' xxxx xxxx (להלן - הבית).

2. בכתב האישום מואשם הנאשם בשלושה איורים שביהם תקף - לפי הטענה - בני משפחה. שלושת האירועים התרחשו כולם בתוך הבית. תמצית כתב האישום הינה כלהלן:

אישום ראשון (להלן - האירוע הראשון):

העובדות:

ביום שישי 26.8.16 בשעה 22:30 בסמוך לכך, בעוד הנאשם בהשפעת אלכוהול, תקף הנאשם את בתו ד', בת ה-17 (להלן - ד'), בכר שהכה בגופה באמצעות ידיו ובעט בה. תוך כדי שדי ניסתה להגן על עצמה בעט בה הנאשם בחזקה, בבטנה, וכתוואה מכך נפלה ד' לרצפה ונאנקה מכאבים.

הוראת החיקוק:

תקיפה סתם (קטין על ידי אחראי) - עבירה לפי הוראות סעיף 2(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

אישום שני (להלן - האירוע השני):

העובדות:

עמוד 1

שבועיים עבר ליום 16.8.26, במועד שאיננו ידוע במדויק למאשימה, בעוד הנאשם בהשפעת אלכוהול, תקף הנאשם את פ' בmittah בכר שזכה בחזקה בגין עמו ברכו.

הוראת החלטוקן:

תקיפה סתם (בת זוג) - עבירה לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

אישום שלישי (להלן - האירוע השלישי):

העובדות:

השנה עבר ליום 16.8.26icus הנציג על כך שבנו מ', בן ה-18 (להלן - מ'), משתמש במחשב נייד בסלון הבית, משלא הצליח הנאשם לכבות את המחשב, משך הנאשם את המחשב ותקף את מ' בכר שזכה בכתפו. הנאשם ניסה לחנק את מ', בכר שהניח את ידו על צווארו, אך מ' הצליח להשתחרר מאחיזתו.

הוראת ההחלטה:

תקיפה סתם - עבירה לפי הוראות סעיף 379 לחוק העונשין.

3. בדין המקדמי כפר הנאשם כפירה כללית בעבירות המיויחסות לו והכחיש כי תקף מי מהמתלוננים בתיק (ר' ב פרוטוקול, עמ' 2).

ב. עיקר פרשת התביעה:

4. מטעם התביעה העידה פ', אשתו של הנאשם, וכן ארבעה מהילדים: ד', מ', ב' וג'. יער, כי שם משפחתם של ב' וג' (א') הינו שונה שם משפחתו של הנאשם משום שהם ילדיה של פ' מנישואיה הקודמים. כמו כן העיד מטעם המאשימה השוטר-הסיר, שהגיע לאירוע הראשון (רס"ל שמעון שוקרון), וכן הוגש מספר מוצגים, בהם שלוש הודעות הנאשם (ת/2, ת/3 ות/4) והודעה של ילד נוסף, ט', אשר הוגשה בהסכם (ת/5).

עיקר עדותה של פ': (1)

5. במהלך עדותה של פ' בבית המשפט ביקש ב"כ הנאשם להגיש הודעה, שנגבתה מפ' במשפטה בסמוך לאירוע הראשון (ההודעה נגבהה ביום 27.8.16 החל בשעה 02:46), ונעתרתי לבקשה זו (ההודעה סומנה נ/1. ר' ההחלטה בעניין זה ב פרוטוקול, עמ' 14).

6. ההודעה נ/1 נפתחה בתלונות כללו על הנאשם, שלא דבר פ' שותה לשוכרה תDIR, עוד מקסיקו, ומazard שהמשפחה עלתה ארץ איננו עובד (נ/1, שורה 4). פ' הוסיף וטען שכאשר הנאשם משתכר הוא "מפרייב בית", הוא מנסה לגרש אותו מהבית. יש פעים רבים שהוא מאים עליו שהוא " חתוך אותו" (נ/1, שורה 5), אף ציינה כי בעבר תקף אותה הנאשם פעמיים; וכדבריה: "זה"כ הוא תקף אותו מספר פעמים כשהייתה לפני חודש, הוא הביא לי בעיטה בגב, ופעם אחת לפני שנה שהוא גם הביא לי בעיטה בגב". |

7. את האירוע הראשון תיארה פ' בהודעה נ/1, שנגבתה כאמור ממש בסמוך לאירוע זה, כללה:

מה שהיota היום זה שעשינו קידוש בבית והוא לא היה בבית. בשעה 22:00 בערך הוא חזר הביתה שכור למגורי. רأיתי שהוא שכור אז לקחתי את המצעים והלכתי לישון בミיטה אחרת. הלכתי לישון בミיטה של הילדים. הוא ראה שהלכתי לישון בלבד אז הוא לקח לי את הכרית ודרש שאבאו לישון בミיטה. אני לא הסכמתי לישון אותו אז הוא לקח לי את השמיכת המצעים וניסה למשוך אותו בכוח לחדר. לא הסכמתי ללקת אותו אז הבת שלי ד' באהו וניסתה להרגיע אותו ולשאול אותו למה הוא עושה ככה, ביןתיים אני חזרתי חזרה [ה] לחדר של הילדים וד' דיברה אותו בחוץ. **פתאום שמתה לב שיש שקט הרבה זמן יצאתי החוצה מהחדר של הילדים וראיתי את ד' על הרצפה.** היא החזיקה חזק בבטן ושאלתי אותה מה קרה והוא אמרה לי שהיא הרביצה לה. מאוחר יותר היא סיפרה לי שהוא נתן לה בעיטה בבטן. אחרי זה אני צרחותי והבנימים שלי באו בביתה, הם היו על הגג, הם שאלו אותי מה קרה ואמרתי שא' הרביצה לה. הוא בזמן הזה הלא לישון בחדר שלו והם הזמיןו משטרת (נ/1, שורה 8 ואילך^[11]).

- .8. פ' נשאלת אם היא התלוננה במשטרת בעבר על כך שהנאשם בעט בה והשיבה בחיווב. כשחוקר אמר לפ' כי התלונה בעבר הייתה אודות קללות ללא אלימות, היא השיבה: "זאת הפעם שהתכוונית לפני שנה שהוא נתן לי בעיטה בגב. פשוט לא התלוננתי על זה בשלב ההוא לא רציתי" (נ/1, שורה 25). פ' צינה עוד, כי אין עליה חבלות וכי היא אינה זקוקה למקלט לנשים מוכות.
- .9. עוד סיפרה פ', בהודעתה נ/1, כי "לפני שנתיים" הנאשם "חנק את הבן שלו מ'" (ר' נ/1, שורה 45. מדובר באירוע השלישי שבכתב האישום). לשאלת החוקר מדוע חנק הנאשם את מ' השיבה פ': "לא יודעת, אני ישנת ושמעת רעש, קמתי וראיתי שהוא חנק אותו בצוואר. אני תפסת את א' (הנאשם - ש.א.) והפרדתי ביניהם, לקחתי את הבן שלו מ' לחדר אחר ואת א' למקום אחר וזהו" (נ/1, שורה 47).

- .10. בעדותה בבית המשפט חזרה פ' על תלונותיה הכלליות נגד הנאשם, כפי שעשתה בהודעתה נ/1 (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 18 ואילך). לאחר מכן התיחסה פ' לאירועים הספציפיים מושא כתוב האישום, כפי שיפורט להלן.

- .11. בעניין **האירוע הראשון** חזרה פ' על תיאור הרקע, כאמור בהודעתה נ/1. יחד עם זאת, בהתייחס למעשי הנאשם נגד ד' טענה פ', כי בעת שהנאשם "גרר" אותה "התערבה הילדה, ד'. הילדה ביקשה ממנו שיעזוב אותו כי היא אמרה שאני עייפה והתקربה אליו ולחפה אותו צזה, ואז הוא בא ונתן לה מכות והוא נפלה... נתן לה מכחה עם الرجل בבטן והוא נפלה ואז אני צעקתי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 6 ואילך).

- פ' טענה בעדותה הראשית, אם כן, כי היא נכחה בעת שהנאשם תקף את ד'. פ' עמדה על דעתה זו גם בחקירה הנגידית ואף כשעומתה עם גרטסה השונה לחלוון בנ/1, המוצטעת בפסקה 7 דלעיל, שלפיה לא ראתה את התקיפה. בהקשר זה חזרה פ' וטענה, במסגרת עדותה לפני, "colsno הינו באותו חדר כשה קרה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 33; עמ' 11 שורה 1 ואילך).

- .12. בעניין **האירוע השני** סיפרה פ', לאחר שרוענן זיכרונה, "colsno ושנים הוא היה נומן לי מכות עם המפרק וגם תופס אותו בגרון עם היד" (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 12). כשותבקהה פ' להתייחס ספציפית לאירוע השני, היא הוסיפה שבועיים לפני האירוע הראשון הנאשם "הרביצה לי עם הברך" (שם, שורה 15) תוך שציינה כי הדבר קרה "בחדר שני. אני הייתי ישנה, שכבתמי". בחקירהה

הנגידית טענה פ' שמדובר בשתי תקיפות, "**פעם עם המפרק, פעם עם הברך**", והסבירה כי יתכן שהתקיפה השנייה אירעה לאחר הגשת התלונה (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 21 ואילך).

כשנשאלה פ' מדוע ספירה בעדותה שהתקipa הייתה שבועיים לפני האירוע הראשון, בעוד שבחודשתה ת/1 דיברה על פרק זמן של חודש, היא השיבה: "**תאריכים זהה אני לא זוכרת**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 27). לשאלת ב"כ הנאשם כיצד יודעת פ' שהנאשם הכה אותה, כאשר מגרסתה עולה שהיא ישנה באותה העת, השיבה פ': "**אני ישנתי וכשהוא נונטן לי מכח אני הרגשתי וכаб ל' גם**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 3).
לבסוף, בעניין **האירוע השלישי** ספירה פ', בחיקירתה הראשית: "**שנתים לפני כן הוא נתן מכות ליד** (הכוונה למ' - ש.א.), **אני התערבתי, הפרדתי והכנסתי אותו לחדר... הנאשם תפס לו את הגרון, נפלו ביחד, בשלב הזה אני הפרדתי ביניהם וכל אחד הלך לחדר שלו וזהו**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 24 ואילך).

בחיקירתה הנגידית אישרה פ' כי מדובר בمعنى מריבה, וכדבריה: "**הם רבו ביחד. נאבקו**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 5). פ' צינה, כי היא אינה יודעת אם הוויוכוח בין הנאשם לבין מ' היה בעניין המחשב, אך הוסיפה: "**אני רק זוכרת שנគן שהילד היה במחשב ותווך כדי כך שניהם נאבקו אחד בשני ונפלו...**" (שם, שורה 8). עוד אישרה פ' כי מ' נהג להעיר לנאשם על כך שהוא חוזר הביתה מאוחר ובמצב של שכורת.

עיקר עדותה של ד': (2)

14. ד' הינה בת משותפת לנאשם ולפ'. במועד עדותה לפניה (בchodש ספטמבר 2017) צינה ד' כי היא רשומה כבת 18, הגם שבפועל היא בת 17 (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 13). ד' הייתה עדה לאירוע הראשון ולאירוע השלישי בלבד.

15. באשר **לאירוע ראשון** תיארה ד' רקע דברים דומה לזה שתיארה אמה (פ'). את הקונפליקט אשר הוביל לתקיפה והתקipa עצמה תיארה ד' כלהלן:
...הוא (הנאשם - ש.א.) אמר לי שהוא רוצה שהוא...(פ' - ש.א.) תישן אותו. אמרתי לו שהוא לא רוצה. אמרתי לו שהוא לא רוצה ושילך. אז הוא חשב שהוא מצלמת בגל הפלasz. הוא ניסה להזיז לי את הטלפון ואני אמרתי לו שאינו מצלמת. הוא ניסה שוב ולא הצליח. הוא קם והלך לחדר. הלכתי לבדוק אם הוא הלך לישון. נכנסתי לחדר והוא אמר לי 'תזוזי', מה אתה עשו? תזוזי. הוא התעכban עליי בגל שהגנתי עליו...
אמרתי לו פשוט תפסיק להציג לה, הוא לא אמר לי כלום, פשוט ניסה להוציא אותו מהחדר ואני לא יצאתי. אחרי זה הוא נתן לי את הבעיות. בהתחלהניסיתי להתגונן צזה. לא חשבתי שיכאב לי. לא קרה אף פעם גם הושיט אליו יד או משחזה צזה, אז לא חשבתי שיקרא משהו. פשוט באותו רגע לא כאב לי שום דבר ואחרי כמה דקנות הבנתי שכן קיבלתי מכח רציניות אז התקפלתי על הרצפה וצעקתי. **اما שלי** נראה שמעה את זה אז היא קראה לאחים שלי, הם באו, הכנסו אותו לחדר והם אמרו לו 'אתה לא יוצא עד שהמשטרה מגיעה'. אז המשטרה הגעה (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 27 ואילך).

16. ד' הוסיפה וספירה כי בתחילת הנאשם "הביא לי כמה דחיפות כללה. הוא רצה שאני יצא מהחדר, וזה לא יצא אותו מהחדר. אחרי זה הוא נתן לי בעיטה אחת וזה לא כאב לי. אחרי

זה הוא נתן לי עוד אחת ואחרי כמה שניות ספורות הרגשתי שזה כן כאב לי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 7 ואילך).

.17. בחקירהה הנגדית מסרה ד' כי חדר ההורים, שבפתחו התרחשה התקיפה, קרוב מאוד לחדר הילדים בו שהתה פ' אותה עת, אך אישרה כי לא ניתן לראות מחדר הילדים את המתרחש בחדר ההורים (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 10 ואילך). בהמשך השיבה ד', מפורשות, כי אמה (פ') לא נכחת בתקיפה אלא רק שמעה עליה ממנה.

.18. את **הarium השלישי** תיארה ד', בחקירהה הראשית, באופן הבא:

קרה איזשהו מקרה, אני לא זוכרת מתי, לפני שנתיים בערך, לא זוכרת, אפילו ארבע שנים, משהו כזה, שבו בלילה אחד אח שלי מ' היה בסלון, וכאיilo הוא היה עם הפלפון, בלילה, ואבא שלי הגיע, הוא היה שניי, אז אחרי זה הם התחלו לריב וccoli יישנים. לא שמענו את זה. אחרי 10 דקות כשם התחלו ממש להתווכת, 아마 שלי קמה והתחילה להפריד ביניהם. הם התווכחו, היא ניסתה להפריד. אחרי זה אמי קמתי וראיתי מה קורה. **ראיתי אותם כאילו מתוווכחים באגרסיביות, אז פשוט אני הlected לישון** (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 26 ואילך).

.19. ד' צינה, כי אינה "זכרת כל-כך" את האירע (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 33), אך לאחר שרוען זכרונה צינה כי אמם ראתה את הנאשם אוחז במ' בצורה אגרסיבית בעורפו (שם, עמ' 18 שורה 1 ואילך). על דברים אלה חזרה גם בחקירהה הנגדית (שם, עמ' 19 שורה 32 ואילך).

(3) עיקר עדותם של מ':

.20. מ' הנהנו של הנאשם מנישואיו הקודמים לנישואיו לפ'. מ' ציין, בעדותו הראשית, כי ייחסו עם הנאשם אינם טובים. כמו כן ציין את העבודה שהנ帯ט אינו עובד, נהוג להתרועע עם חברים שגם הם אינם עובדים ושوتה לשוכרה (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 8 ואילך).

.21. בעניין האירע הראשון סיפר מ' כי לאחר שהנ帯ט הגיע הביתה, בהיותו שיכור, הוא (מ') ושלושה אחיו (ג', ב' ו') עלו לגג. מאוחר יותר ירד מ' מהגג, על מנת להתכנס ליציאה, בעוד שלושה נשארו למעלה; או אז:

בדיק قضירדי מהgg אז הגיעו לכניסה של הבית אז הדלת הייתה נעלמה. שלחת הודה לאחותי (ד' - ש.א), תמיד כשהדלת נעלמה אני מתקשר אליה והיא פותחת לי את הדלת. שלחת לה הודה שתפתח לי את הדלת, הבנתי שהיא לא עונה, דפקתי, ויש בדלת חריץ במנעל שאפשר להסתכל לתוכה, אז צזה אני מנסה להסתכל, מסתכל אם מישו בבית, אז אני רואה את אחומי מחזיקה בבטן ובאה לכיוון והדלת ומשתתת... (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 24 ואילך).

.22. מ' סיפר כי שמע צעקות של אמו (פ'), שלאחר מכן פתחה לו את הדלת. לדבריו, כשנכנס לבית סירה לו ד' **"שאבא הרבץ לה"** ולא הייתה מסוגלת לזרז. מ' סיפר עוד, כי פנה לנ帯ט בשאלת מדוע הכה את ד', אך הנאשם לא ענה לו **"וזה שיר לישון כאילו כלום לא קרה"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 29 ואילך).

.23. את האירע השלישי תיאר מ', בחקירהו הראשית, כלהלן:

כשהייתי גם בתיכון, אני היתי... בסביבות י"א-ו"ב כזה. לקרהת סיום הלימודים. ישתי בבית עם מחשב נייד ועשיתי שם עבודה. זה היה בסביבות 20:00 בערב. אמא שלי הלכה לישון קרגיל, כל הבית הילך לישון, כיבינו אורות חזק ממכני שהייתי בסלון עם מחשב נייד. אמרתי לאמא שלי שאני עוד מעט מסיים את העבודה והולך לישון. ואז אבא שלי נכנס והתחיל להטענן על זה שאנו מבזבז[ן]ם חסמל. כמובן שניסיתי להסביר לו שאני עושה עבודה, והῃית'י צריך את המחשב, ולא ישבתי על המחשב הרבה זמן. הוא חשב שמחשב נייד הוא מוחבר לתקע או שהוא כזה כמו כל מוצר חשמלי, אז הוא ניסה לחשוף, לא היה, אז הוא פשוטלקח את המחשב הנייד וחрак אותו. ניסיתי למנוע ממנו, אז הוא התחיל לשלווה לידה, ניסה להרביץ לי, אמרתי לו 'אבא תירגע', בכל זאת הוא עדין ניסה להרביץ לי כזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 24 שורה 17 ואילך).

ובהמשך:

אני זכר שהוא ניסה לchnok אותו, וכמובן שהשתחררתי מזה, והתחל עימות בין לבינו. אמא שלי קמה, שמעה את הרעש, אז היא קמה והתחלת לצעק 'מה אתם עושים באמצע הלילה?...' (ר' שם, שורה 29 ואילך).

24. את המגע הפיזי בין השניים תיאר מ' בהמשך הדברים כשליחת יד לצווארו, שהוא השחרר ממנו (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 6). ואולם, לאחר ריענון זיכרונו על-ידי ב"כ המאשימים הוסיף מ' ואמר: "כשהוא (הנאם - ש.א.) זרק את המחשב הוא הביא לי מכח עם היד בכתף. וכמובן תוך כדי הוא אמר שייזוק אותו מהבית, שייעיף אותו מפה. הוא שלח יד לכיוון הצוואר, והוא ניסה לchnok אותו. התחל עימות ביןנו ואז השחררתי ממנה" (שם, שורה 15-17).

25. מ' אישר, בחקירה הנגדית, שהנאים ניסה להכות אותו אך לא הצליח (ר' בפרוטוקול, עמ' 28 שורה 25 ואילך; עמ' 29 שורה 5 ואילך). עם זאת, המשך והוסיף: "יש מצב שהוא הביא לי אייזה בוקס אחד, שניים, לא כל כך זכר אם כן" (שם, שורה 18).

(4)

עיקר עדותו של ב':

26. ב' (א') הינו בנה של פ' מנישואיה הקודמים. בעת האירוע הראשון שהה ב' על הגג, וכדבריו: "...שמענו צעה שאמא אומרת "הצילו" از בריצה ירדנו לבית, נכנסנו, אין שנכנסתי ראיית' את אחומי כבר על הרצפה. שאלתי מה קרה, אמא אומרת שהוא הרביץ לה והיא התעלפה (ר' בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 23 ואילך).

27. ב' נשאל גם בעניין האירוע השני, אך הוא לא היה עד לאירוע וכל שיכול היה למסור הם דברים ששמע ממשו, פ', אודות כך שהנאים "נותן לה מרפקים... בגב, כשהיא ישנה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 33 שורה 30 ואילך). ואולם, הדברים ציינו באופן כללי וללא התייחסות קונקרטית לאירוע השני (ר' גם בחקירה הנגדית שם, עמ' 34 שורה 14 ואילך).

(5)

עיקר עדות ג':

28. ג' (א') הינו, כמו ב', בנה של פ' מנישואיה הקודמים. עדותו בעניין האירוע הראשון הייתה דומה בתוכנה לזה של ב' שכן הוא, כמו ב' (ו'), ירד מהגג רק לאחר שנשמעו עצותיה של פ'. לדבריו,

כשהגיעו השלושה (הוא, ב' ו') לבית, הם ראו את ד' על הרצפה "**עם כאבים, לא יכולה לנשום, מחזיקה פה בלב שלה וממש השתגענו**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 11 ואילך).

.29 ג' התייחס גם לאיורים השני והשלישי, אף מתוור דברים ששמע מפ' בלבד. יוטעם, כי מעודתו של ג' לא ברור אם הוא שמע את הדברים בסמוך להתרחשות האירוע הנ"ל. בנוסף, באשר לאיורו השני ספר ג', באופן סתמי, כי שמע מפ' שהנאשם "**נתן לה בוקסים בערב**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 28).

(6) עיקר עדות השוטר שמיעון שוקרין:

.30 רס"ל שמיעון שוקרין הוא השוטר-הסיר שהוזעק והגיע לבית, לאחר התרחשות האירוע הראשון. בדו"ח הפעולה מיום האירוע הראשון (דהינו יום 26.8.16), אשר הוגש חלף עדותו הראשית, ציין השוטר שוקרין כלහן:

...**במקום פגשתי את בתו של החשוד (ד' - ש.א.)... אשר בכטה והיתה נראית נסעתה. מסרה שאבא שלה... בעט בה בחזקה בבטן דבר אשר גורם לה לכאב רב ו العاصרת נשימתה. טעונה שא' נהוג לשתוות אלכוהול מטיל אימתו על הבית בכך שצועק ותוקף את אמה...**
פ' ... מסירה לי שבעלת תקף אותה לפני מספר ימים וחנק אומה...

הגעתי לחדרו של החשוד אשר שכב ערום על המיטה. ביקשתי ממנו שיתלבש, לאחר שהتلبس **שאלתי אותו מה קרה והנ"ל אמר לי שבטע בילדת...** (ר' בדו"ח ת/1).

.31 בחקירה הנגדית אישר השוטר שוקרין כי הוא אינו דובר השפה האمهرית, אך טען כי לא התנהלה בין לבני הנאשם "שיחה עריה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 5 שורה 1). השוטר שוקרין נשאל אם הוא הזכיר את החשוד בדבר זכויותיו, לפני שדיבר אליו, והשיב שהדבר לא מצוין בדו"ח הפעולה (ת/1).

(7) מציגי ההתביעה הננספים:

.32 מטעם המאשימה הוגשו כאמור גם שלוש הודעות הנאשם, וכן הودעה של בן נסף, ט', אשר הוגשה בהסכמה חלף עדותו בבית המשפט.

(א) עיקר הודעתו של ט':

.33 ט' הינו בן נסף של הנאשם מנישואין קודמים. הודיעו, שנגבתה ביום 29.8.16, הוגשה כאמור חלף עדותו (סומנה ת/5). במועד האירוע הראשון היה ט', לדבריו, בתורנות שבת בבסיס בו הוא משרת, כך שלא היה עד לאירוע ומסר רק דברים ששמע אודוטיו. מילא, דברים אלה הם חסרי ממשי.

.34 באשר ליחסים שבין אביו (הנאשם) לבין פ' סiffer ט' כי מדובר ביחסים טעונים, המתבטאים בקללות ובצעקות תוך שהנאשם גם "**מדובר שטויות**". יחד עם זאת, כך לטענת ט', הנאשם מעולם לא נפג באלימות פיזית (ר' ת/5, שורה 28 ואילך).

(ב) עיקרי הودעות הנאשם במשפטה:

- .35. במסגרת חקירת המשטרה נגבו מהנאשם, כאמור, שלוש הודעות הנאשם (סומנו ת/2, ת/3 ו-ת/4). ההודעה הראשונה (ת/2) נגבהה בסמוך לאיורו הראשון (נגבהה ביום 27.8.16 החל בשעה 03:48 ושתי ה Hodotot הנוספות ביום הסמוכים שלאחר מכן).
- .36. בהודעה הראשונה (ת/2, כאמור מיום 27.8.16), הגיב הנאשם לחשדות בכך שטען שלפ' יש שני בניים אשר מרביבצים לו (ת/2 שורה 5). לגופו של עניין, ובהתיחס לאירוע הראשון, הבהיר הנאשם כי תקף את ד' וטען כי שיחק עמה. כשנתבקש הנאשם לפרט כיצד שיחק עם ד', הוא הוסיף: "**סיפרתי לה על השבת, היא התחלתה לעבוד ושאלתי אותה איך היא מסתדרת בעבודה והיא אמרה שהכל בסדר, שיחקנו כמו ריקודים צזה ואז הבן שלה**" (ת/2, שורה 9 - שא. ג' **התקשר למשטרה**) (ת/2, שורה 9 ואילך). יוטעם, כי הנאשם התהמק ממתן תשובה ברורה באשר לרקע להתרחשויות האירוע הראשון, כפי שתיארה אותו ד' (ר' ציטוט דבריה בפסקה 15 דלעיל וכן דברי הנאשם בת/2, שורה 87 ואילך).
- .37. באשר לאיורו השלישי השיב הנאשם כי אינו זוכר אירוע זה, אך מכל מקום הבהיר כל אלימות כלפי מ' (ת/5, שורה 82 ואילך).
- .38. ההודעה השנייה נגבהה מהנאשם למחירת היום, דהיינו ביום 28.8.16 (ר' ההודעה ת/3). בהודעה זו הבהיר הנאשם, באופן כללי, כל אלימות מצדיו כלפי פ' ואמר כי היא משקרת בוגע לאלימות מסוימת שהוא רוצה להתגרש ממנה (ת/3, שורה 2 ואילך).
- .39. בגין אירוע השלישי טען הנאשם, הפעם, כי מ' הוא שתקף אותו (ת/3, שורה 21). הנאשם סיפר שהרקע לאיורו היה רצונו שם' ליר לבית הספר, על רקע שיחות טלפון שקיבל ממוריו (שם, שורה 23 ואילך). הנאשם סיפר כי מ' אמר לו: "**אל תשגע אוטוי ואל תבלבל לי את המוח**" (ת/3, שורה 28), אך הבהיר כי התעכבר עקב כך והוא הוסיף: "**לא הרבץ לי, לא הרבצתי לו**" (שם, שורה 30).
- .40. ה Hodotot נוספים, שליישית, נגבהה מהנאשם ביום 1.9.16 (ר' ההודעה ת/4). יוטעם, כי במסגרת ה Hodotot זו נחקר הנאשם בעיקר בעניין תלונות המתלוונת שלא נכללו בכתב האישום שלפני, וממליא אין מקום להתייחס לכך הן לתלונות עצמן והן להכחשות הנאשם לגבין.

ג. עיקר פרשת ההגנה:

- .39. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד. הנאשם סיפר - בעדותו הראשית - כי הוא ופ' נישאו לפני שנים רבות בכפר באקסקס, שבו אותה תקופה עבד הנאשם כחקלאי ופרנס את המשפחה. לדבריו, לאחר שהמשפחה עלה ארצה לפני כשלוש עשרה שנים, הוא החל לסבול מחוללים בכליות ובכבד. הנאשם הפסיק אףօ ל לעבוד ומתפקידים מני אז מקצתת נוכות (ר' בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 23 ואילך).
- .40. **את האירוע הראשון** תיאר הנאשם כלהלן: "**חזרתי מהבית כניסה, עשית קידוש, שטפטט את עצמי והלכתי לישון. ד' באה עם מחברות, דברים, ואמרתי לה בואי תראי לי והיינו דוחפים אחד את השני, אמא שלה הגיעו והתחילה לצעוק בבהלה, אחרי זה התקשרו למשטרה**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 42 שורה 5 ואילך). הנאשם אישר כי פ' לא ישנה עמו באותה העת, אך הבהיר כי הויכוח נסוב סביר רצונו לישון עמה (שם, שורה 15 ואילך).

הנאשם הוסיף כי ד' לא רצתה להראות לו את הדברים שהביאה, אך הבהיר כי תקף אותה עקב כך; וכדבריו:

"לא תקפטו אותה. היא נבולה אבל לא תקפטו אותה" (שם, עמ' 43 שורה 16).

הנאשם טען עוד, כי בגלל קשי שפה בעברית הוא לא שוחח עם השוטר (השוטר שוקרין, שהגיע לבית לאחר האירוע הראשון), וממילא לא התוודה בפניו במתן בעיטה לד'. גם בחקירה הנגדית טען הנאשם כך (ר' בפרוטוקול, עמ' 49 שורה 25 ואילך), ובאופן כללי הסביר את הסתרות בגרסאותיו בכך ש"יכול להיות שלא הבינו אותה עם התרגום" (שם, עמ' 51 שורה 30).

41. בעניין **האירוע השני** הבהיר הנאשם, בחקירהתו הראשית, כי היכה את פ' והוסיף וטען כי אין לו סיבה לעשות כך ממשום שהוא אשתו. לדבריו, היא הפסיקה לאהוב אותו ולכן היא מתלוננת נגדו (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 23 ואילך). בחקירהתו הנגדית הוסיף הנאשם וטען, בעניין אירועו השני, "אולי הסתובבתי ותוך כדי شيئا והוא קיבל מכה. אני לא עשית בכונה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 50 שורה 32).

42. לבסוף, את **האירוע השלישי** תיאר הנאשם, בחקירהתו הראשית, כלהלן: "**הוא (מ' - ש.א.) הפסיק לлечט ללמידה והוא ישב כל היום בבית. הוא ישן כל היום. שלא ילך ויתחיל לחתת סמים בתחנה מרכזית ולא יסתובב אז עשתתי עלייו ודיברתי אליו... לחתתי ממנו את המחשב, סגרתי ולחתתי. הוא בא ותפס אותו ואז הוא עזב אותו והלך לישון**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 44 שורה 31 ואילך). הנאשם המשיך ומספר כיצד מורי של מ' התקשרו בשל חיסורים. לטענתו, בשל כך ומתחור אחריות הורית הוא כעס על מ' ולקח ממנו את המחשב (שם, עמ' 45 שורה 9 ואילך).

43. בחקירהתו הנגדית הסביר הנאשם את דבריו בהודעה ת/3, שלפיהם מ' תקף אותו באירוע השלישי, ואת חזרתו-בו מדברים אלה בהמשך אותה הودעה (ר' בפסקה 37 דלעיל), בכך שבמהלך האירוע מ' אמן תפס אותו (את הנאשם), בניסיון לחתת את המחשב בחזרה. ואולם, כך לדברי הנאשם, בלבד תפיסה זאת לא הייתה באירוע אליו מות כלשהי (ר' בפרוטוקול, עמ' 51 שורה 18 ואילך).

ד. דין והכרעה:

44. אמר מיד, כי קיימת אבחנה מהותית וברורה - לעניין התשתיות הראייתית שהונחה לפני במהלך המשפט - בין אירוע הראשון, מחד גיסא, לבין אירועי השני והשלישי, מאידך גיסא.

45. לעניין אירוע הראשון הובאו לפני ראיות מעמוותות, אשר צירוף ייחודי מבטל כל ספק סביר באשר להתקיימות אירועו כנטען בעובדות כתוב האישום; כלהלן:

ראשית, ד', קרובן אירוע הראשון, העידה לפני אודות פרטיאירוע, ועודותה עשתה רושם חיובי, בלתי-מעצימים ומהימן. ד' סיפרה בעדותה הן אודות המקומות שספגה מהנאשם, תחילתה בדחיפות ולאחר מכן בעיטות, והן אודות נפילתה ארצתה ו"התקפותה", ובعدותה כשלעצמה יש כדי להוכיח את עובדת האישום הראשון.

שנית, עדותה של ד' אינה עומדת בבדיקה אלא נתמכת, הלכה למעשה, בעדויותיהם של כל בני המשפחה אשר ניכחו בבית בעת אירוע הראשון. מעבר לכך שבמי המבוכה דיברו על אמרתה המיידית של ד' - בהיותה קרובן אליוות - אודות כך שהנאשם תקף אותה, אף חשובה מכך היא העובדה שהעדיו כי ראו את ד' על הארץ מתפתלת בכאב ומחזיקה את בטנה. בעדויות ישירות אלה יש אפוא תמייהה משמעותית בגרסתה של ד'.

- .46. לכל הראות האמורות מתווספת גם הודהתו של הנאשם, בפני השוטר-הסיר שהגיע לבית, כי הוא אמונם נתן בעיטה לבתו (ר' בפסקה 30 דלעיל). מקובל עליי, אמנם, טיעון ב"כ הנאשם כי הודהה זו ניתנה בנסיבות בעיתיות, בהתחשב בתנאים הבאים: (א) קשיי השפה של הנאשם; (ב) ההמולה שהיתה בבית בעת הגעת השוטרים, עקב ריבוי הנוכחים; -(ג) אי העמדת הנאשם על זכויותיו כחוזך, או למצער העדר תיעוד בקשר לכך. בנסיבות אלה יש, על כן, ליתן משקל נמוך להודהה זו. יחד עם זאת, כאמור, האירוע הראשון הוכיח כדבאי בנסיבותיהם של ד' ושל העדים הנוספים התומכים בה, כך שההודהה האמורה רק מצטרפת למכלול ראייתו זה ולמעשה אף אינה נדרשת.
- .47. ב"כ הנאשם הרחיב בסיכוןו בשאלת הקשיים שנתגלו בעדותה של פ' בבית המשפט, ובראשם הסתרה המהותית בסוגיות נוכחותה בתקיפה מושא אירוע הראשון. צזכור, בעוד שבגרסתה במשטרה מסרה פ' כי לא ראתה את התקיפה עצמה - וכן גם העידה ד' - הרי שבביהת המשפט התעקשה פ' לומר וכי נכחתה ואת התקיפה. מדובר כמובן במחלוקת מוחשית - גם נוכח עדותה של ד' - ועל כן יש בה כדי להעיב על מכלול גרסתה של פ', בפרט על רקע הסכסוך המתמשך שבינה לבין הנאשם. מכאן, שיש ליתן משקל מוגבל בלבד לעדותה של פ' במשפט זה. יחד עם זאת, כאמור, אירוע הראשון הוכיח במשפט כדבאי, במכלול של עדויות, ועל כן אין בנסיבות שבעודותה של פ' כדי להעלות או להוריד לעניין הוכחת אירוע זה.
- .48. שונה הוא הדיון בעניין אירוע השני והאירוע השלישי. אירוע השני הינו בלתי ברור במיוחד. על פ' עדותה של פ', נוכח המועדים השונים שמסירה, קשה ולמעשה בלתי אפשרי למקמו בציר הזמן. יתר על כן, וזה אף נקודה משמעותית יותר, כלל לא ניתן לקבוע באיזו תקופה מדובר. בכתב האישום מדובר על מכחה בגב באמצעות הברך, אך בדבריה של פ' צוינו גם מכות עם המרפך וחניתות (ר' בפסקה 12 דלעיל), ובמקום אחר בעיתות (ר' בפסקה 6 דלעיל). במקרים אלה, על מנת הדברים לא ניתן לקבוע ממצאים ברורים - בוודאי ברמת הודהות הנדרשת במשפט הפלילי - בעניין פרטי אירוע השני.
- .49. באשר ל אירוע השלישי, הקורבן באירוע זה - מ' - לא יכול היה לזכור את פרטי אירוע בבירור, גם לאחר שרוען זיכרונו, וכך גם ד', שאף היא נדרשה לריענון זיכרונו (מסתמא בשל חלוף הזמן הרב ממועד אירוע זה). מכל מקום, מעמידותיהם של עדי הראייה לאירוע השלישי - דהיינו: מ', ד' ופ' - עלולה תיאור של ויכוח ומאבק בין מ' ל הנאשם (אביו), להבדיל מתקיפה.
- .50. במיוחד יש לציין, בהקשר זה, את עדותו של מ' - המתلون באישום השלישי - שמננה עולה תיאור מאבק סביר המחשב, שכן ספק של ממש אם הוא עולה כדי תקיפה ודוקא מצדיו של הנאשם. אמנם מ' ציין, במקום אחד, כי "**יש מצב**" שהנאשם היכה אותו באגרופים, הגם שאינו זכר בבדיקה (ר' בפסקה 25 דלעיל). ואולם, מדובר בדברים ספקולטיביים על פניהם, שלא ניתן לבסס עליהם הרשעה בפלילים. מכאן, שלענין אירוע השלישי מטעורר ספק סביר בשאלת אשמתו של הנאשם.
- .51. לבסוף, לא מותר לעיר בשולי ההחלטה בעניין אירוע השני והאירוע השלישי, כי גרסתו של הנאשם - הן במהלך חקירת המשטרה והן בעדותו לפני - לא הייתה נקייה מספקות ומתחימות, כפי שגם הסניגור ציין בסיכוןו, בהגינותו (ר' בפרוטוקול, עמ' 55 שורה 31 ואילך). לא זו אף זו: מהעדויות במשפט עליה בבירור כי הנאשם סובל מבעיות כלויות בתנהגותו, שדומה כי מקורן בכך שעם העליה ארצתה לא השכיל הנאשם להשתלב בעבודה והחל לככלות את זמנו בבטלה ובשתייה; והכל למיגנת ליבה של פ'.

ואולם, בספקות ובתמיות שבגרסת הנאשם, כמו גם בעיות הכלליות שבהתנהלותו, אין משום תחלף לראיות שהמאשימה נדרשת על-פי הדין להביא להוכחת אשמו של הנאשם בפליליים; ובוודאי שאין בהם משום ראייה כי הנאשם אמין ביצע את המיחס לו בעובדות הספרטניות של האישום השני והאישום השלישי.

ה. **סוף דבר:**

.52 אשר על כן ולאור כל המקובל אני מחייב כללהן:

אני מרשים את הנאשם, באישום הראשון, בעבירה שבה הוא הואשם באישום זה, דהיינו: עבירה של תקיפה סתם (קטין על ידי אחראי), לפי הוראות סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
אני מזכה את הנאשם מהעבירות שבהן הוא הואשם באישום השני ובאישור השלישי.

ניתנה היום, ט"ז שבט תשע"ח, 31 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות שבציטוטים **אין** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגרים מרובעים, בטור ציטוטים, באות למד על תיקון טעויות הקלדה.